

Villányi László

Mezítláb járjon

Lehetsz-e még otthon a szerelem idejében?

*A játékban volt szabad, a folyó melletti focipályán,
amikor gólpasszt adott fiainak.*

*Addig örülj, míg katáng, hölgymál, varádics, boglárka,
cickafark, seprence, fecskefű közé visz biciklid.*

Úgy áll a magaslesen, akárha utolérhetné valaki vágya.

*Ha lánnyal jöttél volna, bizonyosan leveti cipőjét, hogy
mezítláb járjon a mohával benőtt ösvényen.*

Ahogyan összegyűlik köldöködben a szösz.

*Két pulóvert vásárol. Hagyományosan kéket, s egy
karmazsint, amilyen még sosem volt. Álmában
megváltozott élete.*

Felé mutatott

*Júliusban őt jelezte a kék és zöld szitakötő, a jégmadár,
a kerti geze, a barna kánya, a reggeliző fecske röpte.*

*Még a kockás ing se merészelte elgondolni gyengéd
kezedet, amint kigombolja, szélesebesen.*

*Milyen hangnak engedelmeskedett, hogy kettőnknek
dedikálta könyvét, hiszen évtizedeknek kellett eltelnie,
mire most egymáshoz tartozunk.*

*Ebben az időtájban vagyunk otthon, itt egymásba botlunk
úton-útfélen.*

Már nem a vágyakozás, vágya fordítja ki pulóveremet.

*Reggeli fényben nézi kedvenc festményemet, mint én
annyiszor, s látom, mindig is felé mutatott a zöld háromszög.*

*Nem hiába köszönt rád februárban a hósármány,
életedben először, mire eljött az ősz, utolért az élet.*